

แผนการอพยพที่ช่วยให้รอดชีวิต!

มิถุนายน 2567

รูปที่ 1. เพลิงไหม้ JAL 516 และตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับเครื่องบิน

เมื่อวันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2567 ขณะที่สายการบินเจแปน แอร์ไลน์ (JAL) เที่ยวบินที่ 516 ซึ่งบรรทุกผู้โดยสาร 367 คนและลูกเรือ 12 คนกำลังลงจอดที่สนามบินนานาชาติในกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น มันชนเข้ากับเครื่องบินตรวจการณ์หน่วยยามฝั่งที่มีขนาดเล็กกว่าบนรันเวย์และเกิดไฟลุกท่วมเครื่องบินทั้งสองลำ ลูกเรือ 5 ใน 6 คนบนเครื่องบินขนาดเล็กเสียชีวิต ผู้โดยสารทั้งหมด 379 คนของเที่ยวบิน JAL 516 ได้อพยพออกจากเครื่องบินอย่างปลอดภัยภายในเวลา 18 นาทีหลังจากลงจอด แม้ว่าเครื่องยนต์ด้านซ้ายของเครื่องบิน JAL จะลุกติดไฟก็ตาม

การอพยพจากเครื่องบินขนาดใหญ่ได้อย่างปลอดภัยเป็นผลมาจากการมีแผนการอพยพที่เข้าใจได้ดี แม้จะมีความผิดพลาดในการสื่อสารระหว่างห้องนักบินและพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน แต่ก็ไม่มีใครเสียชีวิตในเที่ยวบิน 516 นี้ ลูกเรือดำเนินการอย่างรวดเร็วเพื่อเป่าลมสไลด์ฉุกเฉินทันทีที่พวกเขาเห็นว่าปลอดภัยที่จะทำอย่างนั้น พวกเขาเคลื่อนย้ายผู้โดยสารไปยังสไลด์อย่างรวดเร็วแต่เป็นระเบียบ นักบินและพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินได้รับการฝึกอบรมให้เริ่มดำเนินการอพยพจากเครื่องบินโดยเร็วที่สุด

อีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้การอพยพเป็นไปอย่างปลอดภัยคือลูกเรือเน้นย้ำให้ผู้โดยสารทิ้งสิ่งของทุกอย่างไว้ นำแค่โทรศัพท์ติดตัวไป การนำสิ่งของอื่นๆ ไปด้วยอาจทำให้กระบวนการอพยพช้าลงและนำไปสู่การเสียชีวิต ซึ่งเรื่องนี้เป็นข้อความที่ถูกเน้นย้ำในระหว่างการสาธิตความปลอดภัยก่อนขึ้นบินและผู้โดยสารปฏิบัติตามคำแนะนำเหล่านั้น

คุณทราบหรือไม่?

- หากในโรงงานมีการจัดเก็บหรือใช้งานสารเคมีอันตราย แผนฉุกเฉินจะต้องครอบคลุมการรั่วไหลของของเหลวและก๊าซที่เป็นสารเคมีอันตรายด้วย
- เกือบทุกประเทศ บริษัทต่างๆจะต้องมีแผนรับมือเหตุฉุกเฉินเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งรองรับเหตุฉุกเฉินทางธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นเช่น สภาพอากาศเลวร้าย น้ำท่วม แผ่นดินไหวและสึนามิ แผนดังกล่าวยังต้องรองรับเหตุไฟไหม้และการอพยพออกจากพื้นที่อย่างปลอดภัยด้วย
- การดำเนินงานต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมทำให้ไฟสามารถลุกลามได้อย่างรวดเร็ว แม้แต่ในสำนักงานพรมและวัสดุที่ติดไฟได้อื่น ๆ ก็สามารถลุกติดไฟและเผาไหม้ได้อย่างรวดเร็วเช่นกัน
- กฎแฉสำคัญในการลดผลกระทบของไฟไหม้หรือการรั่วไหลคือการกตัญญูเตือนภัยฉุกเฉินอย่างทันท่วงที ความลังเลหรือความล่าช้าในการส่งสัญญาณเตือนอาจทำให้การอพยพและการดับเพลิงล่าช้าไปด้วย
- กฎระเบียบบางอย่างกำหนดให้ต้องมีแผนที่แสดงเส้นทางอพยพ สถานที่หลบภัย และจุดรวมพล แสดงไว้

คุณสามารถช่วยอะไรได้ ?

- ทราบขั้นตอนการอพยพฉุกเฉินสำหรับพื้นที่ทำงานของคุณรวมถึง – เส้นทางอพยพ, สถานที่หลบภัย และ จุดรวมพล
- รู้ว่าต้องกตัญญูเตือนเหตุฉุกเฉินในพื้นที่ของคุณอย่างไรและเมื่อไร หากคุณไม่แน่ใจ ให้สอบถามหัวหน้างานของคุณ
- เข้าร่วมการฝึกซ้อมแผนฉุกเฉินอย่างตั้งใจ สังเกตปัญหาใดๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อเกิดเหตุฉุกเฉินขึ้นจริง เช่น ความแออัดของทางออก พื้นผิวทางเดินที่ไม่เรียบ หรือป้ายทางออกหายไป
- ขณะเดินตรวจสอบหน้างาน ให้นึกถึงเหตุฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น และเหตุฉุกเฉินนั้นรวมอยู่ในแผนการอพยพแล้วหรือยัง
- หลังจากที่คุณออกจากพื้นที่แล้ว อย่ากลับเข้ามาจนกว่าจะมีประกาศ "all clear – สถานการณ์กลับสู่สภาวะปกติ" (อ่าน Beacon ฉบับเมษายน 2567)

ทราบขั้นตอนการอพยพ – และปฏิบัติตาม !